

Jeremy Strong PÁSOVEC,

ILUSTROVALA
Rebecca Bagleyová

ZAJÍC

A ŘADA
NEČEKANÝCH
NÁVŠTĚV

Přeložil
Vratislav Kadlec

PÁSOVEC, ZAJÍC

A ŘADA NEČEKANÝCH NÁVŠTĚV

JEREMY STRONG

PÁSOVEC, ZAJÍC A ŘADA NEČEKANÝCH NÁVŠTĚV

ILUSTROVALA REBECCA BAGLEYOVÁ
PŘELOŽIL VRATISLAV KADLEC

Text © Jeremy Strong, 2019
Illustrations © Rebeca Bagleyová, 2019
Translation © Vratislav Kadlec, 2023
Czech edition © Nakladatelství Slovart, s. r. o., 2023
Všechna práva vyhrazena. Žádná část této knihy nesmí
být reprodukována v knižní, elektronické ani jiné podobě,
ukládána do databází či rozmnožována bez předchozího
písemného souhlasu vydavatele.

Z anglického originálu *Armadillo and Hare*, vydaného v roce 2019
nakladatelstvím David Fickling Books,
přeložil Vratislav Kadlec
Redigovala Iveta Poláčková
Korektury Adéla Lapáčeková
Odpovědná redaktorka Kateřina Eliášová
Sazba a zalomení ITEM, spol. s r. o., Bratislava
Tisk FINIDR, s. r. o., Český Těšín
Vydalo Nakladatelství Slovart, s. r. o., v edici BRIO v roce 2023
Vydání první

ISBN 978-80-276-0590-3
10 9 8 7 6 5 4 3 2 1
www.slovalt.cz

Tuto knihu věnuji Gillie, s láskou a díky.

Obsah

Pásovec a Zajíc	9
Světýlko do ledničky	23
Hladová návštěvnice	41
Bouřka	55
Ničí narozeniny	73
Obři	93
Potopa a podivuhodný propínací svetr	107
Proč je důležité občas si popovídat	127
Krátká debata	149
Pásovcův nejlepší sendvič se sýrem	157

Pásovec a Zajíc

Bylo nádherné jarní ráno. V noci přišlo. Listy a stébla trávy byly nazdobené zářivými tekutými drahokamy. Pásovec si zhluboka odfrknul, ztěžka se zvedl a zůstal sedět na posteli. Natáhl si starý propínací svetr. Jako obvykle si nevšiml, že strčil knoflíky do špatných dírek. Chvilí jen tak seděl, díval se na vlastní nohy a vrtěl prsty.

„Takže pořád žiju,“ řekl si nakonec nahlas, ještě jednou si přidušeně odfrknul a potom strčil nohy do ošoupaných červených trepek.

Došoural se pomalu do kuchyně a otevřel ledničku.

„Už zase nesvítí světýlko,“ zamumlal.
„A nemáme žádný sýr.“ Došel pod schody
a zavolal na Zajíce. „V ledničce není sýr. Ty
jsi ho snědl?“

„Ještě spím,“ houkl Zajíc.

„Tak jak to, že mi odpovídáš?“ zeptal se Pásovec.

„Protože mám otevřenou pus,“ řekl Zajíc.
„Vychází z ní zvuk, ale oči mám zavřené a dovnitř nepronikne žádné světlo, takže spím.“

„Tak oči otevři,“ navrhl Pásovec.

„I kdybych to udělal, sýr v ledničce stejně nebude. Budeš muset do krámu.“ Zajíc zív.
„Beztak bys měl shodit. Po sýru tloustneš a roste ti pupek. Měl bys přestat jíst sýr a cvičit jako já, Pásovče.“

Pásovec neodpověděl. Místo toho došel

do obýváku a svalil se do křesla. Věděl, že tloustne, ale nerad o tom mluvil. Rozhodně neměl chuť cvičit a v žádném případě se nehodlal vzdát sýru. Byl by raději, kdyby se Zajíc pletl, jenže Zajíc měl pravdu. Tím se všechno ještě zhoršovalo. Zajíc měl pravdu skoro vždycky.

Pásovec vzdychl.

Zajíc sešel po schodech dolů. Na sobě měl tmavě modré pyžamo s hvězdičkami. Pásovcí se moc líbilo, jenže nikde neměli podobné v Pásovcově velikosti.

Zajíc se na chvilku zastavil před zrcadlem. Pečlivě si narovnal svoje kromobyčejné uši,

srovnal si brýle a kolem krku si ležérně přehodil dlouhou barevnou šálu.

„Myslím, že si asi brzy koupím novou šálu,“ prohlásil. Nakoukl do kuchyně. „Nechal jsi otevřenou ledničku,“ poznamenal.

Zase má pravdu, pomyslel si Pásovec. „Jo,“ přikývl. „Říkal jsem si, že když ji nechám otevřenou, třeba nějaký sýr vleze dovnitř.“

„Žádný tam nevlezl,“ pravil Zajíc.

Pásovec pokrčil rameny. „Ani jsem to moc nečekal. Prostě jsem to jenom zkusil. Co kdyby byla třeba jenom nepatrná, pranepatrná šance, že nějaký sýr půjde kolem a řekne si: Páni, to je ale pěkná lednička. Co kdybych si tady poseděl a trochu se ochladil? Sluníčko přílišně připaluje a celý jsem změkkl. Je moc milé, že tu pro mě někdo nechal otevřenou